

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 18 grudnia 2018 r.
sprawy **A. C.**,
skazanego z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.
o przeciwdziałaniu narkomanii i in.,
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w S.
z dnia 29 listopada 2017 r., sygn. akt IV Ka [...],
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w S. VII Zamiejskowy Wydział Karny
z siedzibą w P.
z dnia 1 czerwca 2017 r., sygn. akt VII K [...],

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

A. C. został oskarżony o to, że:

- I. w dniu 7 listopada 2016 r. w P. posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci marihuany o łącznej wadze 99.935 grama oraz substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze 60.249 grama, tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;
- II. w bliżej nieustalonym dniu w okresie od końca października 2016 r. do 1 listopada 2016 r. w P. wbrew przepisom ustawy udzielił M. R. środek psychotropowy w postaci amfetaminy w ilości 0,5 grama, tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

III. w bliżej nieustalonym dniu na początku miesiąca listopada 2016 r. w P. wbrew przepisom ustawy udzielił M. R. środek psychotropowy w postaci amfetaminy w ilości około 0,5 grama, tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

IV. w bliżej nieustalonym dniu w połowie miesiąca wrzesień 2016 r. w P. wbrew przepisom ustawy udzielił M. P. środek psychotropowy w postaci amfetaminy w ilości około 0,5 grama, tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

V. w bliżej nieustalonym dniu w październiku 2016 r. w; P. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił M. P. środek psychotropowy w postaci amfetaminy w ilości około 0,5 grama za kwotę 30 zł, tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd Rejonowy w S. w VII Zamiejscowym Wydziale Karnym siedzibą w P. wyrokiem z dnia 1 czerwca 2017 r. w sprawie VII K [...]:

1) oskarżonego A. C. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. I oskarżenia, z tym ustaleniem, że wbrew przepisom ustawy posiadał on środek odurzający w postaci marihuany o wadze netto 98,157 grama i substancję psychotropową w postaci amfetaminy o wadze netto 53,090 grama, tj. popełnienia przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za ten czyn na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności,

2) oskarżonego A. C. uznał za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt. od II do IV oskarżenia, z tą zmianą w zakresie czynu opisanego w pkt. III oskarżenia, że ilość udzielonej M. R. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy wynosiła między 0,2 grama a 0,5 grama, każdy z tych czynów zakwalifikował na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za ich popełnienie na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

3) oskarżonego A. C. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. V oskarżenia, tj. popełnienia przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy o

przeciwdziałaniu narkomanii i za ten czyn na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności,

4) na podstawie art. 85 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego w pkt. od 1 do 3 sentencji wyroku i wymierzył mu karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

5) na podstawie art. 63 § 1 i § 5 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres jego tymczasowego aresztowania od dnia 7 listopada 2016 r. godz. 11:30 do dnia 17 stycznia 2017 r. godz. 10:10,

6) na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł za czyn opisany w pkt. 1 sentencji wyroku przepadek na rzecz Skarbu Państwa pozostałego po badaniach środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 97.038 grama netto oraz substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilościach: 34,774 grama; 7,315 grama; 8,696 grama; 0,952 grama (środki i substancje wymienione w opinii z zakresu badań fizykochemicznych, w pozycji „Uwagi”, na karcie 101-102 akt sprawy, w punktach od 2 do 5), na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek opakowań, w których te środki i substancje były przechowywane oraz wagi elektronicznej (pozycja 2 w wykazie nr [...]. karty 106 akt),

7) na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego za czyn opisany w pkt. 3 sentencji wyroku przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 30 zł,

8) na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. nakazał zwrócić oskarżonemu dowody rzeczowe wymienione w wykazie nr [...] (wykaz na karcie 106) w pozycjach 1, 3, 5;

9) na podstawie art. 7 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości, a na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 4 ustawy o opłatach w sprawach karnych wymierzył mu opłatę w kwocie 300 zł.

Apelację od powyższego wyroku wniósł oskarżony. W opisowo sporządzonym środku odwoławczym podniósł, że wyrok jest niezgodny z jego wyjaśnieniami, a także z prawdą, jest krzywdzący i dlatego się z nim nie zgadza.

Oskarżony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, ewentualnie o jego uchylenie i ponowne rozpoznanie sprawy.

W uzupełnieniu apelacji oskarżonego jego obrońca wskazał, że nie zgadza się z przyjętą przez Sąd pierwszej instancji kwalifikacją prawną czynów przypisanych oskarżonemu podnosząc, że czyn przypisany oskarżonemu w punkcie 1. części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku stanowi tzw. typ podstawowy z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a czyn przypisany oskarżonemu w punkcie 3 części dyspozytywnej tego wyroku stanowi tzw. wypadek mniejszej wagi z art. 59 ust. 3 wskazanej ustawy. W zakresie dotyczącym ostatniego ze wskazanych czynów' poddał także w wątpliwość, czy A. C. sprzedał amfetaminę M. P., czy tylko poczęstował go przedmiotową substancją psychotropową. Wskazał także, że jego zdaniem zachodzą w niniejszej sprawie podstawy do zastosowania względem oskarżonego nadzwyczajnego złagodzenia kary.

Obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w ten sposób, że przy zastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia kary z art. 60 § 3 k.k.:

- 1) za czyn z pkt. 1 części dyspozytywnej wyroku, po zmianie kwalifikacji na art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, oskarżonemu zostanie wymierzona kara 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- 2) za czyn z pkt. 3 części dyspozytywnej wyroku, po zmianie kwalifikacji na art. 59 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, oskarżonemu zostanie wymierzona kara 3 miesięcy pozbawienia wolności,
- 3) w pkt. 4 części dyspozytywnej wyroku, oskarżonemu zostanie wymierzona kara łączna roku pozbawienia wolności wraz z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 5 lat.

Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z dnia 29 listopada 2017 r.:

I. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób: że:

- uchylił zawarte w pkt. 4 jego części dyspozytywnej rozstrzygnięcie o karze łącznej pozbawienia wolności.
- przyjął, iż czyn opisany w pkt. V jego części wstępnej stanowi wypadek mniejszej wagi, zakwalifikował go z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za ten czyn na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

- na podstawie art. 91 § 2 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną roku i dwóch miesięcy pozbawienia wolności,

- do orzeczonej powyżej kary łącznej pozbawienia wolności odniósł zawarte w pkt. 5 jego części dyspozytywnej rozstrzygnięcie o zaliczeniu okresu tymczasowego aresztowania.

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od tego orzeczenia wniósł obrońca skazanego, zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie, podczas gdy ilość suszu roślinnego i zawartość w nim substancji czynnej uzasadniały przyjęcie kwalifikacji z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Autor nadzwyczajnego środka zaskarżenia wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w S. w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w S..

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o oddalenie tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia jako oczywiście bezzasadnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego okazała się bezzasadna w stopniu o jakim mowa w przepisie art. 535 § 3 k.p.k.

Treść zarzutu oraz jego uzasadnienie świadczy o ignorowaniu przez skarżącego tych przepisów prawa karnego procesowego, które określają przedmiot zaskarżenia kasacją i dopuszczalne podstawy jej wniesienia.

W tych okolicznościach celowym jest więc przypomnienie, że zgodnie z art. 519 i 523 k.p.k., kasacja może być wniesiona od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie, tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa.

Tymczasem autor rozpatrywanej skargi tych oczywistych reguł postępowania kasacyjnego nie przestrzega.

Obrońca skazanego wskazał wszakże jako podstawę kasacji kwestię dotyczącą zbyt małej ilości środków narkotycznych posiadanych przez A. C., aby

uznać za prawidłową kwalifikację prawną jego czynu z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Jednakże, jak słusznie zaznaczył prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację, istotnym kryterium przyjęcia kwalifikacji prawnej czynu z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest oprócz ilości posiadanego narkotyku, także jego rodzaj. Stąd też, w warunkach czynu określonego w treści art. 62 ust. 2 cyt. aktu prawnego, niezbędne jest spełnienie wymogów ilościowo-rodzajowych, a nie tylko ilościowych, jak chciałby tego obrońca. Z niepodlegających kwestionowaniu ustaleń Sądu Okręgowego w S. jednoznacznie wynika, że posiadane przez skazanego środki narkotyczne mogły doprowadzić do wywołania jednorazowego efektu odurzenia 1212 osób (kryterium ilościowe), jak i w części należały do grupy tzw. narkotyków twardych (kryterium rodzajowe).

W tej sytuacji należy uznać, że zarzut sformułowany przez autora kasacji stanowi bezprzedmiotową polemikę z wyrokiem Sądu odwoławczego.

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.